

XXI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Ophævelse af Indførelstold paa Raasucker m. m.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 20de Januar 1891).

De Medlemmer af Udvalget (Bjørn-
hat, Bojsen, Clausen, Holm, N. Jensen og
Sørgensen), som nærmest have fluttet sig til
det foreliggende Lovforflag, skulle angaaende
dette samt det nu dertil stillede Ændrings-
forflag bemærke følgende:

Lovforflaget hviler paa den Betragt-
ning, at enhver Toldreform bør tilstræbe at
overskytte Forbrugsafgifter fra Livsfor nød-
heder til „Luksusartikler“ o: Nødhelsesmidler,
og derved aabne Mulighed for den ubemid-
lede til at frigøre sig for Skatten. End-
videre bør Toldnedsættelser paa Artikler, der
ere Genstand for umiddelbart Forbrug, være
forholdsvis saa store, at ikke en større eller
mindre Del deraf forsvinder i Mellemhand-
lernes Lomme. Den store Forbruger kan
udnytte enhver nok saa lille Toldlettelse, men
den, der løber i meget smaa Partier, kan det
ikke. Fra disse Hovedsynspunkter set erkende
vi, at Lovforflaget har grebet rigtig saabel
ved at vælge Varen Sukker til Told-
lettelse som ved at vælge Skat paa bayersk
Ol til Erstatning, saa meget mere som der
ved væsenlig Toldlettelse paa Sukker vilde
kunne aabnes Afgang til Tilvirkning og Ud-
førsel af konserverede Havefager i stort Maal

og saaledes vindes en tilbøls ny betydnings-
fuld Erhvervsgren for Landbruget, særlig
det mindre.

Naar vi ikke desto mindre sammen med
flere andre Udvalgsmedlemmer foreslaa i
flere Henseender at modificere Lovforflaget,
saaledes som det fremgaar af nedenstaaende
Ændringsforflag, saa er det dog ikke alene
stet for ved Smødeforlaget at bidrage vort
til Sagens bedst mulige Gennemførelse. Ud-
skillige Realitetsgrunde tale i og for sig for
de foreslaaede Ændringer, og vi antage, at
det saaledes ændrede Forflag ogsaa vil blive
anerkendt som en Forbedring af det oprin-
delige. Ændringsforflaget gaar først og
fremmest ud paa at udvide Toldlettelsen til
flere af de mest fornødne Forbrugsartikler,
hvorved Skattelettelsen kan ventes fordelt i
videre Omfang, i Forhold til som den ene eller
anden Familie forbruger mere eller mindre af
de paagældende Varer, og hvorved man i
videre Omfang kan imødefomme de Krav,
som en Toldreform maa tilstræbe. Om Val-
get af Artikler kunde der i saa Fald næppe
være Tvivl, naar man vilde holde sig til
saadanne Forbrugsartikler, paa hvilke Tol-
den er uforholdsmæssig høj i Forhold til